

Primăveri cu minus

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Intră, ți-am zis, și ai intrat râzând,
Ai dat în lături zgura așternută
Peste poteca-ngustă și un gând
A fost de-ajuns... Cu rouă ne-ncepută

Mi-ai umezit obraji și mi-ai spus:
"Să nu-ți faci griji, oricât ar fi de mare
Pământul, eu voi face numai dus
Drumul spre noi..." Și am avut răbdare.

Mi-ai dovedit că nu sunt în zadar
Poveștile în care cred, iubite,
Intră, ți-am spus, destram-acest hotar,
Distanțele ce par nemărginite.

- Tu mi-ai deschis fereastra și-n povești
Mi-ai oferit popas fără chirie
Și-am înțeles că locul unde ești
E și al meu, uniți de-o poezie.

Să plec nu vreau, dar astăzi nici nu pot
Să mă întorc în lumea mea banală...
O să rămân să te trăiesc de tot
Pân' la sfârșitul lumii. Mondială

E culpa mea, și totuși, vinovat
Mă fac, iubito, numai de visare,
Când primăvara-mi scrie cenzurat
Și simt că versul ei e-o ghicitoare.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș